

храни.“ Пророка-тъ послушалъ и, кога дошълъ до градскы-тъ врата, видѣлъ едниѣ вдовицѣ, която събирала дръва. Тя была оная сѣща-та, до коѣто го испратилъ Богъ.

Св. Ілія пристѣпилъ до вдовицѣ-тъ и казалъ ѝ: „азъ сѣмъ твърдѣ жаденъ; дай ми водѣ да пий.“ Вдовица-та была твърдѣ добра жена. Тя той часъ отишла за водѣ. Ілія извикалъ подиръ неѣ: „донеси ми и хлѣбъ: азъ сѣмъ гладенъ.“—„Богъ ми е свидѣтель“, отговорила вдовица-та, „че у мене нѣма ни залагъ хлѣбъ. Останѣло ми е още една шѣпа брашно во ведро-то и малко масло въ делѣж-тъ. Азъ сѣмъ дошла тукъ да съберѣ два полѣнца, та да испекѣ туртѣ отъ останѣло-то брашно. Като изадемъ и него съ сына ми, тогава да умремъ отъ гладъ.“ Ілія ѝ казалъ: „Не бой ся, иди испечи туртѣ-тъ, но понапрѣдъ принеси менѣ да ямъ, а послѣ испечи за себе и за сына си. Господъ каза: брашно-то во ведро-то ти и масло-то въ делѣж-тъ нѣма да умалѣе до когато не падне на земѣж-тъ дѣждъ.“

Добра-та вдовица съ вѣрѣ изслушала думы-тъ на Пророка, изпълнила все, что ѝ заповѣдалъ св. Ілія. насытила ся и тя сама и сынъ ѝ, и отъ неѣ минутѣ брашно-то ѝ не оскудѣло, и масло-то не умалѣло.

Св. Ілія ся поселилъ въ кѣщѣж-тъ ѝ.

Подиръ нѣколко время сынъ-тъ на вдовицѣж-тъ ся разболѣлъ и умрѣлъ. Като гледалъ несчастнѣж-тъ майкѣ, че пролива слѣзы безутѣшно, св. Ілія взелъ тѣло-то на отрока и положилъ го на постелѣж-тъ си, послѣ ся обврѣлъ камъ Бога съ усерднѣ молитѣж, духнѣлъ на умрѣлыя три пѣти—и отрока-тъ оживѣлъ и отдаденъ на майкѣ му.

ГЛАВА LXXVI.

Жертвоприношеніе Іліино.

Пророчество-то на св. Іліѣж, което казалъ на Ахава, ся изпълнило: три години и шесть мѣсяцы нѣмало ни дѣждъ,